

Procedury 2022/2023

Młodzieżowy Ośrodek Socjoterapii nr 4 w Łodzi

Do priorytetowych zadań każdej placówki oświatowej należy zapewnienie takich warunków jej działania, aby przebywające w nich osoby miały zapewnione poczucie bezpieczeństwa, wszechstronnego rozwoju oraz ochrony ich zdrowia.

Celem uruchomienia procedur jest zapewnienie bezpieczeństwa psychicznego i emocjonalnego uczniów w przypadku zagrożenia oraz łamania zasad i norm życia społecznego.

Bezpieczeństwo jest pojęciem szerokim. Obejmuje wiele obszarów, w tym: stan techniczny budynków szkoły i jej otoczenia, wewnątrzszkolne przepisy i ich znajomość wśród nauczycieli, uczniów i rodziców/opiekunów prawnych, klimat społeczny, a także różnorodne programy i zajęcia adresowane do poszczególnych grup społeczności Ośrodka. Ważne jest identyfikowanie, zarówno zagrożeń, jak i zasobów umożliwiających prowadzenie efektywnych działań dydaktycznych, wychowawczych i profilaktycznych.

W obszarze zainteresowań związanych z procedurami znajdują się następujące zagadnienia:

Bunt - jest najczęściej określany jako sprzeciw, protest lub wystąpienie przeciwko określonym osobom bądź prawom. Powstaje w skutek wielkiej niemożności zniesienia „kogoś” lub „czegoś” i wyraża konkretne poglądy osoby czy grupy, która zdecydowała się zbuntować.

Cyberprzemoc - rozumiana jako rodzaj przemocy, której akty dokonywane są przy użyciu nowych technologii w Internecie. Do kategorii takich zjawisk zaliczamy: wyzywanie, straszenie, prześladowanie, oczernianie lub poniżanie, hejt. W praktyce polega ona m.in. na przerabianiu i publikowaniu ośmieszających materiałów, zdjęć, filmów, upublicznianiu sekretów ofiar, wulgarnym i złośliwym komentowaniu wpisów i zdjęć. Może także przybierać formę podszywania się pod inną osobę za pomocą przechwyconego profilu lub poczty, jak również celowego ignorowania aktywności ofiary w sieci. Akty cyberprzemocy należy rozpatrywać zarówno w kontekście ofiary, jak i sprawcy oraz świadków zdarzenia. Cechą charakterystyczną cyberprzemocy jest wyższy stopień anonimowości niż w tradycyjnej formie przemocy. Pozwala ona sprawcom na odczuwanie złudnego wrażenia bezkarności, co z kolei może zachęcać do podejmowania działań przemocowych. Cyberprzemoc charakteryzuje się ciągłością trwania, gdyż zwykle nie kończy się na jednorazowym zdarzeniu oraz szybkością rozpowszechniania się informacji/materiałów skierowanych przeciwko jej ofierze, a także ich dostępnością.

Kradzież - dokonanie lub usiłowanie dokonania zaboru mienia przez osobę bądź osoby trzecie w celu przywłaszczenia. Charakteryzuje się brakiem wyraźnych śladów użycia siły fizycznej lub narzędzi w miejscu zdarzenia.

Media społecznościowe - to forma przekazu informacji następująca za pośrednictwem stron bądź aplikacji działających w sieci internetowej, w ramach społeczności tworzonych poprzez użytkowników tych serwisów.

Niebezpieczne kontakty/uwodzenie w Internecie - to rodzaj relacji tworzonej za pośrednictwem Internetu między osobą dorosłą, a osobą niepełnoletnią, w celu jej uwiedzenia i wykorzystania. Działania podejmowane przez sprawcę nastawione są na nawiązanie więzi emocjonalnej z dzieckiem, w celu zdobycia jego zaufania. Ma to w konsekwencji przekonać je do podejmowania różnych czynności i ułatwić jego późniejsze wykorzystanie seksualne, które nie wiąże się wyłącznie z fizycznym aktem w świecie realnym, ale również innymi formami, tj.: prezentowanie mu materiałów pornograficznych, prowadzenie rozmów o charakterze erotycznym, składanie propozycji seksualnych, nakłanianie do wykonywania i wysyłania intymnych zdjęć/filmów, czy prezentowanie zachowań seksualnych podczas czatów i wideotransmisji. Często jest procesem rozłożonym w czasie i przebiegającym wieloetapowo. Rozpoczyna się od zaprzyjaźnienia się z nim. Następnie jest ono „oswajane” ze szkodliwymi treściami, m.in. poprzez poruszanie tematów związanych z seksem. Kolejny etap polega na zachęcaniu dziecka do podejmowania czynności intymnych przy jednoczesnym naleganiu, by utrzymywało tajemnicę dotyczącą relacji. Podczas procesu uwodzenia, sprawca stosuje różne techniki manipulacji, używa również szantażu czy groźby. Ryzyko podejmowania niebezpiecznych kontaktów online przez dzieci i młodzież jest często związane z niskimi kompetencjami w zakresie właściwej oceny sytuacji, rozumienia i przewidywania skutków podejmowanych działań. Uwodzenie dzieci w Internecie jest przestępstwem.

Niepokojące zachowania seksualne - to te, które są problematyczne lub krzywdzące, związane z użyciem siły, utrzymywane w tajemnicy, kompulsywne, wymuszone lub poniżające, sygnalizują konieczność zapewnienia natychmiastowej ochrony i udzielenia dodatkowej pomocy. To także zachowania, które wykraczają poza normę rozwojową ze względu na swoją częstotliwość albo istotną różnicę wieku, nierównowagę sił czy poziomu kompetencji osób w nich uczestniczących.

Nieprawidłowe zachowania psychoseksualne - stany, w którym podniecenie seksualne lub satysfakcja seksualna pojawiają się w odniesieniu do jakiegoś niezwykłego bodźca lub zachowania, różniącego się od tych, które są powszechnie uznawane za seksualnie pobudzające i satysfakcjonujące.

Niszczenie mienia - czyn zabroniony polegający na niszczeniu cudzej rzeczy, uszkodzeniu jej lub uczynieniu nieprzydatną do użytku. Pod pojęciem uszkodzenia rozumie się każde naruszenie rzeczy, natomiast uczynienie jej nieprzydatną do użytku to pozbawienie w całości lub w części dotychczasowych cech użytkowych bez powodowania uszkodzeń.

Pedofilia - uznawana jest za zaburzenie psychoseksualne, w którym osoba dorosła doznaje pobudzenia i zaspokojenia seksualnego dzięki kontaktom seksualnym z dzieckiem niedojrzałym płciowo.

Podejrzany pakunek - jest to przedmiot mogący zawierać ładunek wybuchowy lub nieznaną substancję.

Pornografia dziecięca – materiały przedstawiające seksualne wykorzystanie dzieci, to określenie materiałów (tekstu, filmu, zdjęć, zapisów audio), które powstały podczas

seksualnego wykorzystania dziecka. Termin „materiały przedstawiające seksualne wykorzystanie dzieci” jest bardziej poprawny niż termin „pornografia dziecięca”, ponieważ odzwierciedla charakter przestępstwa dokonanego na dziecku. Kodeks karny zabrania produkcji, utrwalania, przechowywania, posiadania, uzyskiwania dostępu oraz prezentacji treści pornograficznych z udziałem nieletniego, jak również: produkcji, rozpowszechniania, prezentowania, przechowywania, posiadania treści pornograficznych przedstawiających wytworzony albo przetworzony wizerunek dziecka uczestniczącego w czynności seksualnej.

Prostytucja - świadczenie usług o charakterze seksualnym, polegające zwykle na odbywaniu stosunku płciowego w zamian za pieniądze lub inne korzyści. Prostytucja bywa opisywana jako świadczenie usług seksualnych lub seks komercyjny.

Przemoc w rodzinie - to wszystkie jednorazowe lub powtarzające się działania lub zaniechania osoby najbliższej, wspólnie zamieszkującej, zmuszające do zachowań wbrew woli pokrzywdzonego, w szczególności narażające go na niebezpieczeństwo utraty zdrowia, życia, naruszające godność, nietykalność cielesną, powodujące szkody na zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne. Przemoc w rodzinie może przybrać różne formy, np.: a) przemocy fizycznej (np. gdy ktoś bije, popycha, szarpie, kopie, dusi), b) przemocy psychicznej (np. gdy ktoś obraża, wyzywa, poniża w obecności innych osób, pozbawia kontaktu z bliskimi, kontroluje, ciągle krytykuje), c) przemocy seksualnej (np. gdy zmusza do współżycia). Ofiarą przemocy w rodzinie może być, m.in. dziecko. Krzywdzenie dziecka to każde zamierzone lub niezamierzone działanie osoby dorosłej, które ujemnie wpływa na rozwój fizyczny lub psychiczny dziecka. Pierwszym obowiązkiem osoby, która dowiaduje się, że dziecko jest krzywdzone jest zatrzymanie krzywdzenia.

Seksting - to przesyłanie za pomocą Internetu i urządzeń mobilnych zdjęć, filmów lub wiadomości o charakterze seksualnym. Zjawisko to dotyczy całej grupy internautów – dorosłych, dzieci i młodzieży. Szczególnie w przypadku tej ostatniej grupy możemy mówić o poważnym zagrożeniu i konsekwencjach wiążących się z tym zjawiskiem. Najczęściej nagie zdjęcia przesyłane są pomiędzy osobami znajomymi, które tworzą związek lub są na etapie nawiązywania relacji, często jako dobrowolna aktywność własna, ale i na prośbę obecnego czy przyszłego partnera. W założeniu ma to być korespondencja o prywatnym charakterze. Zdarza się, że materiały przekazywane w prywatnej korespondencji trafiające do ogólnego dostępu, stają się niekiedy przyczyną tragedii. Zjawisko sekstingu może w niektórych przypadkach stanowić naruszenie prawa. Istnieje szereg przepisów, które można odnosić do tego zagadnienia. Kodeks karny zabrania produkcji, utrwalania, przechowywania, posiadania, uzyskiwania dostępu oraz prezentacji treści pornograficznych z udziałem osoby nieletniej. Jest to przestępstwo ścigane z urzędu. Nielegalne jest ponadto składanie propozycji obcowania płciowego, poddania się lub wykonania innej czynności seksualnej lub udziału w produkowaniu lub utrwalaniu treści pornograficznych małoletniemu poniżej lat 15. Zabronione jest również utrwalanie wizerunku nagiej osoby lub osoby w trakcie czynności seksualnej

w wyniku użycia wobec niej przemocy, groźby bezprawnej lub podstępu oraz rozpowszechnianie wizerunku nagiej osoby lub osoby w trakcie czynności seksualnej bez jej zgody.

Substancje psychoaktywne - są związkami chemicznymi lub ich mieszaninami, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie ośrodkowego układu nerwowego. Efektem tego są zmiany postrzegania, nastroju, świadomości, procesów poznawczych oraz zachowania, co powoduje różnego typu zagrożenia i burzy ogólny poziom bezpieczeństwa.

Terrorysta/napastnik - to osoba posługująca się bronią, eliminująca lub próbująca wyeliminować osoby znajdujące się na określonym obszarze lub budynku.

Wymuszenie - doprowadzenie innej osoby, przemocą, groźbą zamachu na życie lub zdrowie albo gwałtownego zamachu na mienie, do rozporządzenia mieniem własnym lub cudzym albo do zaprzestania.

Wywieranie presji - to nacisk, który jest wywoływany na jednostkę lub grupę społeczną przez innych ludzi. Ma ona na celu zmuszenie do konkretnych działań lub zachowań – nawet takich, które są niezgodne z wyznawanymi wartościami, chęciami i sposobem myślenia. Z pojęciem presji społecznej często wiąże się też szantaż.

Zachowania agresywne/przemoc - określa się jako zachowanie mające na celu wyrządzenie szkody przykrości lub obrażeń innej osobie, która dąży do uniknięcia takiego zachowania.

Zagrożenie - to sytuacja lub stan, które komuś zagrażają lub, w których ktoś nie czuje się bezpiecznie. To zjawisko wywołane działaniem sił natury bądź człowieka, które powoduje, że poczucie bezpieczeństwa maleje bądź zupełnie zanika.

Zastraszenie - informowanie kogoś o zamiarze lub możliwości podjęcia lub zaniechania działań, na skutek czego zastraszana osoba znajdzie się w sytuacji przez nią niepożądaną. Zastraszanie często przybiera formę niejawną, poprzez: techniki autoprezentacji, np. robienie groźnych min, zaciskanie pięści. Jest to również pozornie niewinne chwalenie się, np. znajomością z przełożonym w zakładzie pracy, władzą, policją, światem przestępczym. Może być również opowiadaniem, że się kogoś pobiło, zwłaszcza z błahego powodu. Zastraszenia to także deklarowanie posiadania broni, czy znajomość sztuk walki, np. karate. Groźba może być bezwarunkowa, np. zapowiedź zemsty; warunkowa rozumiana jako szantaż.

PROCEDURY

I. Procedury obowiązujące w czasie zagrożenia - alarm i ewakuacja.

Pod pojęciem zagrożenia rozumiemy wszystkie sytuacje, które powodują podejrzenie podłożenia ładunku wybuchowego, otrzymania podejrzonej przesyłki, wtargnięcie do placówki osoby posiadającej broń, terrorysty lub grupy agresywnych napastników, zagrożenie wybuchem pożaru lub wybuch pożaru, zagrożenie wybuchem gazu lub wybuch

gazu, zagrożenie niebezpiecznymi środkami chemicznymi lub biologicznymi, zagrożenie katastrofą budowlaną i zagrożenie siłą żywiołów.

Procedura postępowania wyżej wymienionego obejmuje:

Alarm lokalny, najważniejszym działaniem, jakie należy podjąć w przypadku stwierdzenia zagrożenia, jest jak najszybsze powiadomienie o niebezpieczeństwie wszystkich osób znajdujących się w strefie zagrożenia i natychmiastowe podjęcie działań mających na celu ratowanie zdrowia i życia osób zagrożonych. W tym celu korzystamy z sygnału alarmu, którym w Ośrodku **są trzy sygnały dzwonka, trwające około 10 sekund** każdy, następujące bezpośrednio po sobie. W sytuacji braku prądu, sygnał alarmowy może być ogłaszany za pomocą gwizdka lub dzwonka ręcznego z jednoczesnym komunikatem słownym podawanym przez osoby ogłaszające alarm. Jest to sygnał do natychmiastowego działania dla wszystkich pracowników szkoły oraz do bezwzględnego wykonywania poleceń nauczycieli przez uczniów.

Przed podjęciem **ewakuacji** pracownik informuje dyrektora Ośrodka o zaistniałej sytuacji i stopniu zagrożenia. Dyrektor podejmuje decyzję o zawiadomieniu służb (policja, straż pożarna) i ogłoszeniu alarmu. Powołuje koordynatora działań, który przejmuje całą akcję. Procedura dotyczy wezwania odpowiednich służb drogą telefoniczną.

Procedura wezwania służb powinna odbywać się zgodnie z poniższym schematem:

1. Wybranie numeru odpowiedniej służby. Po zgłoszeniu się dyżurnego operatora danej służby podanie następujących informacji

- rodzaj stwierdzonego zagrożenia
- nazwę i adres szkoły/Ośrodka
- imię i nazwisko oraz pełnioną funkcję
- telefon kontaktowy
- zrealizowane dotąd działania w reakcji na zagrożenie

2. Potwierdzenie przyjęcie zgłoszenia i zapisanie danych przyjmującego zgłoszenie.

3. Koordynowaniem zadania zajmuje się jedna osoba, której polecenia bezwzględnie wykonują inni pracownicy oraz młodzież. Uczniowie wykonują polecenia nauczyciela/wychowawcy, z którym w tym momencie mają lekcje/zajęcia, to on decyduje o możliwej najkrótszej drodze ewakuacji.

4. Uczniowie na polecenie pracowników ustawiają się w szeregu i w sposób zorganizowany kierują się do wskazanego wyjścia ewakuacyjnego. Należy się poruszać po prawej stronie korytarzy i klatek schodowych, wykonując polecenia osób funkcyjnych. Jeżeli alarm zostanie ogłoszony w czasie przerwy, uczniowie powinni skupić się wokół najbliższego stojącego nauczyciela/wychowawcy. Nauczyciele/wychowawcy i uczniowie, którzy mają lekcje/zajęcia na wyższych kondygnacjach, schodzą po stwierdzeniu, że uczniowie/wychowankowie niższych kondygnacji opuścili już budynek i drogi ewakuacyjne są już wolne. Po opuszczeniu budynku uczniowie/wychowankowie wraz z pracownikami udają się na miejsce zbiórki. Jeżeli alarm jest ogłoszony w czasie przerwy, to natychmiast dzieci i nauczyciele/wychowawcy udają się (jeżeli

tylko nie zagraża to bezpieczeństwu) pod salę, gdzie mają mieć zajęcia i stamtąd pod opieką nauczyciela/wychowawcy postępują, jak wyżej.

5. Zbiórka na placu alarmowym służy sprawdzeniu obecności uczniów klas/grup i ustaleniu osób nieobecnych. Jest to bardzo istotne dla prowadzenia akcji ratunkowej przed wezwaniem służby ratowniczej.

Najważniejsze zasady, których powinien przestrzegać każdy uczeń/wychowanek z chwilą ogłoszenia alarmu w Ośrodku:

1. Słuchać i wykonywać dokładnie polecenia nauczyciela/wychowawcy.
2. Być opanowanym, nie ulegać panice.
3. Po przerwaniu zajęć udać się na miejsce zbiórki wraz z klasą/grupą drogą wskazywaną przez nauczyciela/wychowawcę.
4. Pomagać osobom słabszym.
5. Bezwzględnie podporządkowywać się osobom funkcyjnym.
6. Nie lekceważyć zagrożenia, nawet wówczas, gdy nie zagraża bezpośrednio.

Wtargnięcie napastnika/terrorysty do Ośrodka.

Procedura postępowania w powyższej sytuacji przedstawia się następująco:

1. W momencie braku szansy na ucieczkę, należy ukryć się z młodzieżą, zamknąć drzwi na klucz, zabarykadować się, gdyż szybkie zamknięcie drzwi może uniemożliwić napastnikowi wejście do pomieszczenia i zabicie kogokolwiek.
2. Zadaniem osoby dorosłej jest wyciszenie i uspokojenie uczniów/wychowanków - wszelkie dźwięki wydostające się z pomieszczenia mogą spowodować próbę wejścia napastnika do pomieszczenia lub ostrzelanie sali przez drzwi czy ścianę.
3. Bezwzględnie należy wyłączyć telefony - niespodziewane sygnały telefonów mogą zdradzić obecność osób wewnątrz zamkniętych pomieszczeń i zachęcić napastnika do wejścia.
4. Nauczyciel/wychowawca informuje policję, wysyłając informację tekstową - SMS o zaistniałej sytuacji - w przypadku wtargnięcia napastnika do Ośrodka niezbędne jest natychmiastowe przekazanie informacji policji.
5. Należy zasłonić okna, zgasić światło, zaciemnić salę, aby utrudnić obserwację osób zabarykadowanych w salach lekcyjnych przez osoby współpracujące z napastnikami, a znajdujące się na zewnątrz obiektu szkolnego.
6. Nie przemieszczać się - przemieszczanie się może powodować dźwięki lub cień, który może zostać zauważony przez napastników.
7. Wszyscy mają stać poniżej linii okien, powinno się zejść ze światła drzwi - przebywanie w świetle drzwi rzuca cień i może zostać zauważone przez napastników; należy zejść z linii strzału, położyć się na podłodze - z reguły napastnicy strzelają na wysokości około 1 do 1,5 m. Strzały z broni palnej bez problemu przebijają drzwi i mogą zabić osoby znajdujące się wewnątrz.

8. Jeżeli padną strzały, nie należy krzyczeć - napastnicy oddają je na ślepo przez zamknięte drzwi, chcąc sprowokować krzyki przerażonych osób i upewnić się, czy w salach rzeczywiście nikogo nie ma.

9. Nie należy otwierać nikomu drzwi - interweniujące oddziały policji, w przypadku takiej konieczności, same otworzą drzwi. Napastnicy mogą zmusić osoby funkcyjne do przekazania komunikatu, który ma spowodować otworenie drzwi.

10. W przypadku wtargnięcia napastnika do pomieszczenia, należy podjąć walkę, która może być ostatnią szansą na uratowanie życia - w sytuacji obecności aktywnego strzelca jego celem jest zabicie jak największej liczby ludzi. W takiej sytuacji podjęcie walki może dać jedyną szansę na uratowanie życia.

W przypadku bezpośredniego kontaktu z napastnikami, którzy dążą do przejęcia kontroli nad Ośrodkiem:

1. Należy wykonywać bezwzględnie polecenia napastników - wszelkie próby oporu mogą być uznane przez nich jako akt agresji i zakończyć się śmiercią zakładników.

2. Na żądanie terrorystów należy oddać im przedmioty osobiste, np. telefon - wszelkie próby oszukania napastników mogą zakończyć się śmiercią osoby oszukującej.

3. Należy informować, że nie możesz wykonać jakiegoś polecenia - w takim przypadku ewentualne niewykonanie polecenia napastników nie zostanie potraktowane jako próba oporu.

4. Nie należy patrzeć terrorystom w oczy, należy unikać kontaktu wzrokowego, gdyż może zostać on uznany za akt prowokacji i agresji.

5. Nie należy nigdy odwracać się plecami do napastnika, ponieważ może zostać to uznane jako akt agresji czy lekceważenia, utrudnia także orientację w sytuacji.

6. Nie należy zwracać na siebie uwagi, co może zwiększyć szansę na uratowanie życia w przypadku, gdy zamachowcy zdecydują się zabić kogoś dla przykładu.

7. Nie należy lekceważyć napastników i nie należy być agresywnym - brak szacunku i agresja mogą zostać ukarane przez zamachowców

8. Nie należy oszukiwać terrorystów - oszustwo może zostać potraktowane jako brak szacunku czy agresji i zostać ukarane.

9. Dorosły powinien uspokoić młodzież, zawsze zwracając się do niej po imieniu - zwracanie się do uczniów/wychowanków po imieniu pozwala na ich spersonalizowanie, co może spowodować lepsze ich traktowanie przez zamachowców.

10. Nauczyciel/wychowawca powinien poinformować napastników o uczniach/wychowankach ze schorzeniami - wiedza ta w konsekwencji obniży agresję ze strony zamachowców wobec dzieci, których zachowanie odstaje od reszty.

11. Należy pytać zawsze o pozwolenie, np. gdy trzeba zwrócić się do uczniów/wychowanków - każda aktywność podjęta bez zgody zamachowców, może zostać potraktowana jako akt oporu, czy agresji i w konsekwencji ukarana.

12. Zawsze należy korzystać z dobrej woli terrorysty - nigdy nie wiadomo, kiedy kolejny raz będziemy mogli napić się czy zjeść posiłek..

W przypadku działań antyterrorystycznych podjętych przez policję:

1. Nie należy uciekać z miejsca zdarzenia, nie należy wykonywać gwałtownych ruchów – można zostać uznanym za terrorystę - policja w trakcie operacji odbijania zakładników nie jest w stanie odróżnić napastników od ofiar.
2. Nie należy pomagać służbom ratowniczym, dyskutować z nimi - próba pomocy siłom bezpieczeństwa bez ich wyraźnej zgody czy prośby może zostać potraktowane jako akt agresji.
3. Należy położyć się na podłodze, trzymać ręce z otwartymi dłońmi najlepiej na wysokości głowy - taka pozycja pozwala widzieć ewentualne niebezpieczne narzędzia będące w posiadaniu zamachowców, którzy wtopili się w szeregi zakładników.
4. Należy słuchać poleceń i instrukcji grupy antyterrorystycznej, poddać się jej działaniom - postawa taka ułatwia działania policji, a także identyfikację zamachowców, którzy próbują się wtopić w szeregi napastników.
5. Nie należy trzeć oczu w przypadku użycia gazów łzawiących - tarcie oczu tylko pogarsza skutki użycia gazu łzawiącego.
6. Należy pytać o pozwolenie zaopiekowania się dziećmi - wszelkie samowolne działania mogą zostać potraktowane jako akt agresji i mogą utrudnić akcję ratunkową.
7. Należy odpowiadać na pytania funkcjonariuszy - policja zbiera kluczowe informacje mające się przyczynić do skutecznej akcji uwolnienia zakładników i identyfikacji zamachowców.
8. Trzeba być przygotowanym na traktowanie jako potencjalnego terrorysty dopóki twoja tożsamość nie zostanie potwierdzona - w pierwszej fazie operacji odbijania zakładników policja nie jest w stanie odróżnić zakładników od napastników, którzy często próbują się wtapiać w tłum i uciec z miejsca ataku.
9. Po wydaniu polecenia wyjścia – należy opuścić pomieszczenie jak najszybciej i oddalić się we wskazanym kierunku - w przypadku interwencji sił bezpieczeństwa należy wykonać polecenia dokładnie tak, jak tego chcą siły interwencyjne.
10. Nie można zatrzymywać się w celu zabrania rzeczy osobistych, zawsze istnieje ryzyko wybuchu lub pożaru - najważniejsze jest uratowanie życia i zdrowia, a dopiero później ratowanie dóbr materialnych.

II. Procedura, gdy zostanie podłożony podejrzany pakunek na terenie Ośrodka.

Procedura postępowania, gdy zostanie podłożony podejrzany pakunek zobowiązuje nauczyciela do następującego postępowania w sytuacji kryzysowej oraz uruchomienia poniższych działań:

1. Należy odizolować miejsce zlokalizowania podejrzanego pakunku – należy założyć, że podejrzany pakunek jest ładunkiem wybuchowym, dopóki taka ewentualność nie zostanie wykluczona.
2. Nie wolno dotykać, otwierać i przesuwając podejrzanego pakunku – ładunek wybuchowy może eksplodować w trakcie próby manipulowania nim.
3. Należy odkryć podejrzany pakunek w razie stwierdzenia, że wydobywa się z niego inna substancja (tylko jeżeli czas na to pozwala) – okrycie pakunku w przypadku wycieku nieznannej substancji może ograniczyć jej rozprzestrzenianie się.
4. Należy poinformować o zauważeniu pakunku osobę odpowiedzialną za uruchomienie procedury – osoba ta może zarządzić ewakuację uczniów i wszystkich pracowników Ośrodka.
5. Po usłyszeniu sygnału o podłożeniu ładunku wybuchowego należy rozpocząć ewakuację zgodnie z planem ewakuacji – ewakuacja musi zostać rozpoczęta niezwłocznie po ogłoszeniu odpowiedniego sygnału. Ewakuacja ma na celu ochronę uczniów i wszystkich pracowników Ośrodka przed skutkami ewentualnej eksplozji ładunku.
6. Nie wolno używać telefonów komórkowych – fale emitowane przez telefon komórkowy mogą zainicjować eksplozję ładunku.
7. Należy bezwzględnie wykonywać polecenia osoby kierującej sytuacją kryzysową lub funkcjonariuszy służb – w trakcie uruchomienia procedury niezbędna jest dyscyplina i niezwłoczne wykonywanie wszystkich poleceń osoby kierującej sytuacją kryzysową.
8. W miejscu ewakuacji należy policzyć wszystkich uczniów i pracowników Ośrodka, a także poinformować osobę odpowiedzialną za kierowanie działaniami kryzysowymi – szybkie sprawdzenie obecności ułatwi zakończenie ewakuacji Ośrodka.
9. Jeśli jest to możliwe, należy poinformować rodziców/opiekunów prawnych o miejscu odbioru ich dzieci i drodze dojazdu do Ośrodka – informacja ta pozwoli im na sprawny odbiór dzieci i nie spowoduje blokowania dróg ewakuacyjnych.

III. Procedura postępowania w przypadku zachowań agresywnych – agresja fizyczna na terenie Ośrodka.

1. Procedura postępowania jest uruchamiana przez osobę, która zauważyła przedmiotowe zachowanie lub której je zgłoszono. O stopniu zaawansowania procedury i podejmowanych w niej krokach decyduje: nauczyciel/wychowawca, psycholog, pedagog, wicedyrektor, dyrektor Ośrodka.
2. Należy bezzwłocznie podjąć działania mające na celu powstrzymanie i wyeliminowanie tego zjawiska. Obowiązkiem każdego pracownika, który zaobserwował atak agresji fizycznej lub został o nim poinformowany, jest przerwanie tego zachowania. Pracownik powinien w sposób stanowczy i zdecydowany przekazać uczestnikom agresji, że nie wyraża zgody na takie zachowanie. Należy mówić dobitnie, głośno, stanowczo, używać krótkich komunikatów. W razie potrzeby należy zadbać o uniemożliwienie dalszego kontaktu między młodzieżą.

3. Należy powiadomić pedagoga/psychologa i dyrektora Ośrodka oraz rodziców/opiekunów prawnych agresora i ofiary.
4. W przypadku zagrożenia życia (stan nieprzytomny) – pracownicy wzywają natychmiast karetkę pogotowia, nawet bez uzyskania zgody rodziców/opiekunów prawnych.
5. Opiekę nad uczniem/wychowankiem podczas udzielania pomocy medycznej, ale bez możliwości udzielenia zgody na operację, sprawuje osoba wyznaczona przez dyrektora Ośrodka.
6. Decyzję o dalszym leczeniu dziecka podejmują rodzice/opiekunowie prawni poszkodowanego.
7. Pedagog/psycholog i nauczyciele/wychowawcy przeprowadzają rozmowy z rodzicami/opiekunami prawnymi obydwu stron oraz ze sprawcą i ofiarą. Z rozmów sporządzają notatki.
8. Pedagog/psycholog powinien udzielić pomocy terapeutycznej ofierze przemocy, wskazać, jak należy rodzić sobie w kontaktach z innymi,
9. W przypadku agresji fizycznej poczucia bezpieczeństwa i wsparcia wymagają również świadkowie ataku. Należy przeprowadzić rozmowę ze świadkami przemocy, wyjaśnić im pojęcie agresji, przypomnieć normy i zasady reagowania na przemoc, ustalić działania w podobnych przypadkach
10. Należy skierować sprawę na policję, od postępowania której zależą dalsze losy sprawcy przemocy. Wobec agresora zastosować konsekwencje przewidziane w statucie i/lub regulaminie.

IV. Procedura postępowania w sytuacji domniemania przemocy w rodzinie ucznia/wychowanka.

Nauczyciel/wychowawca podejrzewający, że uczeń/wychowanek jest ofiarą przemocy zobowiązany jest:

1. Powiadomić pielęgniarkę szkolną, gdy uczeń/wychowanek ma obrażenia zewnętrzne.
2. Powiadomi pedagoga/psychologa oraz dyrektora Ośrodka.
3. Pedagog/psycholog ma obowiązek przeprowadzić rozmowę z uczniem/wychowankiem i jego rodzicami/prawnymi opiekunami w celu wyjaśnienia sytuacji.
4. W przypadku powtarzających się sygnałów mogących świadczyć o przemoc, dyrektor Ośrodka lub pedagog/psycholog powiadamiają sąd.
5. Nauczyciel/wychowawca podejrzewający, że uczeń/wychowanek jest ofiarą przemocy, musi w swych ocenach kierować się rozważą i dyskrecją.

V. Procedura postępowania w sytuacji udziału uczniów/wychowanków w bójce na terenie Ośrodka.

1. Nauczyciel/wychowawca obecny przy zajściu rozdziela bijących się; udziela pomocy medycznej, jeśli jest taka potrzeba.

2. O zdarzeniu nauczyciel/wychowawca powiadamia dyrektora Ośrodka.
3. Z uczestnikami bójki nauczyciel/wychowawca przeprowadza rozmowę wyjaśniającą przyczyny takiego zachowania.
4. Nauczyciel/wychowawca kieruje uczestników bójki do pedagoga/ psychologa w celu znalezienia przyczyn niewłaściwych zachowań oraz sposobu rozwiązania konfliktu – ustala formy pomocy wychowawczo-terapeutycznej dla uczestników zajęcia.
5. Nauczyciel/wychowawca i specjaliści oceniają jakość czynu – w sytuacji wymagającej interwencji policji – pedagog powiadamia policję po konsultacji z dyrektorem Ośrodka.
6. Nauczyciel/wychowawca odnotowuje zdarzenia oraz podjęte działania i ustalenia do dalszej pracy w dokumentacji uczniów/wychowanków oraz w dokumentach specjalistów.
7. Nauczyciel/wychowawca zapoznaje uczniów/wychowanków z karą regulaminową.
8. Osoba interweniująca w przebieg bójki sporządza notatkę o zdarzeniu, którą przekazuje dyrektorowi Ośrodka.
9. Sytuacja tego typu zobowiązuje nauczycieli/wychowawców do przeprowadzenia zajęć dotyczących radzenia sobie z agresją oraz reagowania na każdy przejaw agresji i przemocy w Ośrodku
10. O nagannym zachowaniu nauczyciel/wychowawca powiadamia rodziców/opiekunów prawnych uczniów/wychowanków.
11. W przypadku powtarzających się zachowań agresywnych i przemocowych ucznia/wychowanka, postępującej demoralizacji, braku – ze strony ucznia/wychowanka – woli zmiany swojego zachowania, dyrektor Ośrodka – na wniosek zespołu nauczycieli/wychowawców i specjalistów – wnioskuje do sądu o wszczęcie postępowania w przedmiocie demoralizacji lub zastosowanie środka wychowawczego wobec ucznia/wychowanka.

VI. Procedura postępowania w sytuacji, gdy uczeń/wychowanek zgłasza, że został pobity na terenie Ośrodka.

1. Nauczyciel/wychowawca odizolowuje poszkodowanego ucznia/wychowanka oraz sprawcę czynu od pozostałych uczniów/wychowanków.
2. Nauczyciel/wychowawca powiadamia o fakcie dyrektora Ośrodka.
3. Specjalista lub inny nauczyciel/wychowawca przejmują opiekę nad poszkodowanym uczniem/wychowankiem.
4. Jeżeli uczeń/wychowanek doznał obrażeń ciała, nauczyciel/wychowawca udziela pierwszej pomocy i przekazuje go pielęgniarce, która ocenia stan zdrowia ucznia/wychowanka. W przypadku stwierdzenia ciężkich obrażeń, uskarżania się na ból przez ucznia/wychowanka wzywa pogotowie ratunkowe. W przypadku nieobecności pielęgniarki, jej zadania przejmuje nauczyciel/wychowawca.
5. Nauczyciel/wychowawca podczas rozmowy z uczniem/wychowankiem ustala przyczyny, przebieg i świadków zdarzenia. Poszkodowanemu udziela pomocy psychologicznej.

6. Poszkodowany spisuje oświadczenie, w którym przedstawia przebieg zdarzenia.
7. Specjalista lub nauczyciel/wychowawca przeprowadzają rozmowy wyjaśniające ze świadkami zdarzenia w oddzielnym pomieszczeniu. Świadkowie spisują oświadczenie, w którym przedstawiają przebieg zdarzenia.
8. Na podstawie przeprowadzonych rozmów, obrażeń poszkodowanego – ustala się jakość czynu.
9. Sprawca czynu podlega karze regulaminowej.
10. W zależności od jakości czynu – po konsultacji z dyrektorem Ośrodka – nauczyciel/wychowawca zgłasza sprawę na policję (np. konieczność zabezpieczenia śladów przestępstwa - przedmioty, narzędzia, itp.). Dalsze działania wobec sprawcy czynu leżą w gestii policji.
11. Sprawca i poszkodowany podlegają szczególnej obserwacji. W stosunku do sprawcy czynu nacisk położony zostaje na indywidualną pracę psychologiczno-pedagogiczną. W stosunku do pokrzywdzonego – głównie wsparcie psychologiczno-wychowawcze.
12. Nauczyciel/wychowawca, któremu uczeń/wychowanek zgłosił fakt pobicia, sporządza notatkę, którą przekazuje dyrektorowi Ośrodka. Fakt pobicia zostaje odnotowany przez nauczyciela/wychowawcę w dokumentacji uczniów/wychowanków.
13. O zdarzeniu poinformowani zostają rodzice/opiekunowie prawni uczestników zajęcia.
14. W sytuacji powtarzającej się agresji lub czynów szczególnie brutalnych wobec innych uczniów/wychowanków – dyrektor Ośrodka na wniosek zespołu nauczycieli/wychowawców i specjalistów – wnosi do sądu o wszczęcie postępowania w przedmiocie demoralizacji lub zastosowanie środka wychowawczego wobec sprawcy czynu.
15. Sytuacja taka zobowiązuje nauczycieli/wychowawców i specjalistów do przeprowadzenia wśród uczniów/wychowanków zajęć dotyczących przeciwdziałania agresji i przemocy wobec innych.

VII. Procedura postępowania w sytuacji, gdy uczeń/wychowanek pali papierosy (e-papierosy) na terenie Ośrodka.

1. Nauczyciel/wychowawca wspólnie z pedagogiem/psychologiem przeprowadzają z uczniem/wychowankiem rozmowę wychowawczo-dyscyplinującą; rekwirują papierosy (e-papierosy); ustalają formy pomocy wychowawczo- terapeutycznej dla ucznia/wychowanka.
2. Fakt palenia papierosów oraz podjęte działania nauczyciel/wychowawca odnotowuje w dokumentacji ucznia/wychowanka.
3. Uczeń/wychowanek podlega karze regulaminowej
4. O zaistniałym fakcie palenia papierosów oraz wynikających z tego tytułu konsekwencjach – nauczyciel/wychowawca powiadamia rodziców/opiekunów prawnych ucznia/wychowanka.
5. Zdarzenie, o którym mowa, zobowiązuje nauczycieli/wychowawców oraz specjalistów do przeprowadzenia wśród uczniów/wychowanków zajęć dotyczących uzależnień; nauczyciele/wychowawcy/specjaliści odnotowują zajęcia w dziennikach.

6. W sytuacji nagminnego łamania zapisów regulaminowych, uczeń/wychowanek podlega konsekwentnie karze oraz systematycznie uczestniczy w zajęciach z profilaktyki uzależnień.

VIII. Procedura postępowania w sytuacji niszczenia przez uczniów/wychowanków mienia Ośrodka.

1. Nauczyciel/wychowawca powiadamia o zdarzeniu dyrektora Ośrodka.
2. Nauczyciel/wychowawca wspólnie z pedagogiem/psychologiem przeprowadzają z uczniem/wychowankiem rozmowę wyjaśniającą przyczyny jego zachowania.
3. Nauczyciel/wychowawca odnotowuje zdarzenie oraz fakt przeprowadzenia rozmowy wyjaśniającej w dokumentacji ucznia/wychowanka.
4. Nauczyciel/wychowawca zaprasza rodziców/opiekunów prawnych ucznia/wychowanka do Ośrodka.
5. Po przybyciu rodziców/opiekunów prawnych przeprowadzona zostaje kolejna rozmowa, wychowawczo-dyscyplinująca ze sprawcą czynu w obecności rodziców/opiekunów prawnych, nauczycieli/wychowawców i specjalistów, podczas której uczeń/wychowanek zobowiązuje się do respektowania zapisów regulaminowych; ustalona zostaje forma pomocy wychowawczo-terapeutycznej uczniowi w celu wyeliminowania podobnych zachowań. Ponadto rodzice/opiekunowie prawni i uczeń/wychowanek poinformowani zostają o konsekwencjach aktów wandalizmu – zarówno materialnych, jak i społecznych oraz zastosowaniu kary regulaminowej wobec ucznia/wychowanka. Wspólnie z rodzicami/opiekunami prawnymi i uczniem/wychowankiem ustalony zostaje sposób naprawienia wyrządzonych szkód lub uiszczenie opłaty za ich naprawę.
6. Kontakt z rodzicami/opiekunami prawnymi oraz podjęte wobec ucznia/wychowanka działania odnotowane zostają przez nauczyciela/wychowawcę w dzienniku.
7. Nauczyciel/wychowawca sporządza ze zdarzenia notatkę, którą przekazuje dyrektorowi Ośrodka.
8. Zdarzenie tego typu zobowiązuje nauczycieli/wychowawców do zorganizowania zajęć na temat poszanowania prywatnej i cudzej własności oraz mienia wspólnego. Zajęcia winny być odnotowane w dziennikach.
9. W sytuacji powtarzających się czynów wandalizmu przez ucznia/wychowanka, pedagog kieruje sprawę na policję, powiadamia sąd.
10. Dyrektor Ośrodka – na wniosek zespołu nauczycieli/wychowawców i specjalistów – występuje do sądu o wszczęcie postępowania w przedmiocie demoralizacji lub zastosowanie środka wychowawczego wobec sprawcy czynu.
11. O tej decyzji nauczyciel/wychowawca informuje rodziców/opiekunów prawnych ucznia/wychowanka.

IX. Zabezpieczenie mienia ucznia/wychowanka.

1. W przypadku pozostawienia rzeczy należących do ucznia/wychowanka, nauczyciel/wychowawca informuje rodziców/opiekunów prawnych o obowiązku odebrania przedmiotów w terminie 7 dni.
2. Po tym terminie przedmioty zostają wyrzucone/zniszczone komisyjnie z czego sporządzony zostaje protokół.
3. Rzeczy wartościowe/dokumenty (dokumenty osobiste, papiery wartościowe, gotówka, karty debetowe/kredytowe, biżuteria, przedmioty wartościowe, historyczne oraz wytwory artystyczne) zostają przekazane dyrektorowi Ośrodka.

X. Procedura postępowania w sytuacji zastraszania, wymuszania, wywierania presji – działania wobec sprawcy czynu na terenie Ośrodka.

1. Nauczyciel/wychowawca o zaistniałym zdarzeniu powiadamia dyrektora Ośrodka.
2. Sprawca czynu zostaje odizolowany przez nauczyciela/wychowawcę od pozostałych uczniów/wychowanków.
3. Nauczyciel/wychowawca realizujący czynności proceduralne – wspólnie z pedagogiem, psychologiem – przeprowadzają z uczniem/wychowankiem rozmowę wyjaśniającą przyczyny zdarzenia.
4. Nauczyciel/wychowawca zaprasza rodziców/opiekunów prawnych ucznia/wychowanka. W ich obecności odbywa się kolejna rozmowa z uczniem/wychowankiem, który zobowiązuje się do przestrzegania zapisów regulaminowych – spisuje kontrakt; wspólnie ze specjalistami ustalona zostaje forma oddziaływań wychowawczo-terapeutycznych wobec ucznia/wychowanka; rodzice/opiekunowie prawni i uczeń/wychowanek poinformowani zostają o konsekwencjach czynu. Zdarzenie oraz podjęte działania odnotowane zostają w dokumentacji ucznia/wychowanka oraz w stosownych dziennikach.
5. Nauczyciel/wychowawca sporządza notatkę ze zdarzenia, którą przekazuje dyrektorowi Ośrodka.
6. Uczeń/wychowanek podlega karze regulaminowej.
7. Sprawca czynu podlega szczególnej obserwacji.
8. Jeżeli funkcjonowanie ucznia/wychowanka nie ulega poprawie, nadal dokonuje aktów zastraszania bądź wymuszania wobec innych uczniów/wychowanków, wówczas pedagog, po konsultacji z dyrektorem Ośrodka, kieruje sprawę na policję.
9. W przypadku, gdy zachowanie ucznia/wychowanka nosi znamiona postępującej demoralizacji; nie wykazuje on skruchy ani woli zmiany swojego zachowania, a dotychczasowe oddziaływania wychowawczo-terapeutyczne wyczerpały możliwości Ośrodka – dyrektor Ośrodka, na wniosek zespołu nauczycieli/wychowawców i specjalistów, wnosi do sądu o wszczęcie postępowania w przedmiocie demoralizacji lub zastosowanie środka wychowawczego wobec ucznia/wychowanka.
10. O decyzji nauczyciel/wychowawca powiadamia rodziców/opiekunów prawnych ucznia/wychowanka.

XI. Procedura postępowania w sytuacji wystąpienia buntu na terenie Ośrodka.

W przypadku stwierdzenia naruszenia spokoju i procedur na terenie Ośrodka każdy pracownik, który zawiadamia policję, w miarę możliwości, zabezpiecza pomoc dla będącego na dyżurze pracownika.

W przypadku stwierdzenia wypełnienia znamion buntu należy:

1. Zapewnić bezpieczeństwo własne, personelu oraz uczniów/wychowanków nie biorących udziału w zdarzeniu.
2. Nauczyciel/wychowawca, jeżeli w czasie niezbędnym do podjęcia decyzji w sprawie powiadomienia policji, nie może skontaktować się z dyrektorem Ośrodka, podejmuje decyzję o powiadomieniu policji.
3. Nauczyciel/wychowawca udziela pomocy przedmedycznej poszkodowanym, wzywa pogotowie ratunkowe.
4. Nauczyciel/ wychowawca w miarę możliwości zabezpiecza mienie Ośrodka przed dalszą dewastacją.
5. Nauczyciel/ wychowawca sporządza notatkę służbową na okoliczność zdarzenia.
6. W odniesieniu do osób inicjujących i wszczynających bunt wyciągnięte zostaną kary regulaminowe, poinformowany będzie sąd i rodzice/opiekunowie prawni.

XII. Procedura postępowania w sytuacji kradzieży, wymuszenia pieniędzy lub przedmiotów wartościowych na terenie Ośrodka.

1. W sytuacji, gdy uczeń/wychowanek zostaje przyłapany w czasie dokonywania kradzieży, przekazujemy go do dyspozycji dyrektora Ośrodka.
2. W obecności nauczyciela/wychowawcy lub specjalisty uczeń/wychowanek oddaje przywłaszczony mienie po wcześniejszym żądaniu opróżnienia kieszeni, torby, itp. Nauczyciel/wychowawca nie ma prawa przeszukania ucznia/wychowanka. Czynność ta leży w gestii policji.
3. Specjalista przeprowadza z uczniem/wychowankiem rozmowę wyjaśniającą przyczyny takiego zachowania.
4. Nauczyciel/wychowawca powiadamia rodziców/opiekunów prawnych ucznia/wychowanka.
5. Nauczyciel/wychowawca odnotowuje ten fakt w dokumentacji ucznia/wychowanka.
6. Sprawca czynu podlega karze regulaminowej.
7. Sytuacja taka zobowiązuje nauczycieli/wychowawców do przeprowadzenia zajęć dotyczących poszanowania cudzej własności.
8. W sytuacji zgłoszenia faktu kradzieży przez ucznia/wychowanka – nauczyciel/wychowawca podejmuje czynności wyjaśniające.
9. Nauczyciel/wychowawca powiadamia o fakcie dyrektora Ośrodka oraz pedagoga/psychologa.

10. W zależności od wagi sytuacji – po konsultacji z dyrektorem Ośrodka – nauczyciel/wychowawca powiadamia policję. Dalsze działania są w gestii policji.

XIII. Procedura postępowania na wypadek popełnienia przez ucznia/wychowanka czynu karalnego na terenie Ośrodka.

1. Osoba będąca świadkiem, która dostrzegła zagrożenie, zobowiązana jest do powiadomienia o tym fakcie dyrektora Ośrodka.
2. Dyrektor Ośrodka wyznacza osobę odpowiedzialną za ustalenie okoliczności czynu i ewentualnych świadków zdarzenia.
3. W przypadku, gdy sprawca jest znany i przebywa na terenie Ośrodka, wyznaczone przez niego osoby winny zatrzymać i przekazać go dyrektorowi Ośrodka lub pod opiekę pedagoga/psychologa.
4. Pedagog/psycholog powiadamiają rodziców/opiekunów prawnych ucznia/wychowankę o zaistniałym przypadku.
5. Pedagog/psycholog jest zobowiązany do niezwłocznego powiadomienia policji w przypadku, gdy sprawa jest poważna (np. rozbój, uszkodzenie ciała, itp.) lub w przypadku, gdy nieletni sprawca nie jest uczniem/wychowankiem szkoły/grupy wychowawczej i jego tożsamość jest nieznana. Do jego obowiązków należy także zabezpieczenie ewentualnych dowodów lub przedmiotów pochodzących z przestępstwa i przekazanie ich policji.

XIV. Procedura postępowania na wypadek ucznia/wychowanka będącego ofiarą czynu karalnego na terenie Ośrodka.

1. W pierwszej kolejności uczeń/wychowanek - ofiara czynu karalnego - powinien otrzymać pomoc i należyte wsparcie.
2. Osoba będąca świadkiem, która dostrzegła zagrożenie, winna udzielić ofierze czynu karalnego pierwszej pomocy (przedmedycznej) bądź zapewnić jej udzielenie pomocy poprzez wezwanie lekarza w przypadku, kiedy ofiara doznała obrażeń.
3. Świadek zdarzenia powinien powiadomić o sytuacji dyrektora Ośrodka.
4. Obowiązkiem pedagoga/psychologa jest niezwłoczne powiadomienie rodziców/opiekunów prawnych ucznia/wychowanka - ofiary czynu karalnego.
5. Pedagog/psycholog wzywa policję, szczególnie w przypadku, kiedy istnieje konieczność profesjonalnego zabezpieczenia śladów przestępstwa, ustalenia okoliczności i ewentualnych świadków zdarzenia. Dalsze czynności podejmuje policja.

XV. Procedura postępowania w sytuacjach nagminnego używania wulgaryzmów, agresji słownej, arogancji na terenie Ośrodka.

1. Nauczyciel/wychowawca reaguje, zwraca uwagę uczniowi/wychowankowi, który zachowuje się w sposób naganny.

2. Nauczyciel/wychowawca stanowczo wyraża swój sprzeciw wobec takiego zachowania; powołuje się na obowiązujące regulaminy i normy.
3. Nauczyciel/wychowawca informuje specjalistów oraz dyrektora Ośrodka o nagannym zachowaniu ucznia/wychowanka.
4. Nauczyciel/wychowawca wspólnie z pedagogiem/psychologiem przeprowadzają z uczniem/wychowankiem rozmowę wychowawczo-dyscyplinującą. Wyjaśniają przyczyny takiego zachowania; informują o konsekwencjach; wspólnie z uczniem/wychowankiem ustalają działania naprawcze. Fakt ten odnotowany jest w dokumentacji ucznia/wychowanka oraz w dziennikach specjalistów.
5. Uczeń/wychowanek otrzymuje karę regulaminową.
6. Zdarzenia tego typu zobowiązują nauczycieli/wychowawców do przeprowadzenia zajęć wychowawczych na temat zasad prawidłowej komunikacji interpersonalnej, kultury języka; reprezentowania właściwej postawy wobec drugiego człowieka. Nauczyciele/wychowawcy odnotowują zajęcia w dziennikach.
7. O zaistniałym zdarzeniu nauczyciel/wychowawca powiadamia rodziców/opiekunów prawnych ucznia/wychowanka.
8. Zachowanie ucznia/wychowanka podlega szczególnej obserwacji. Spostrzeżenia odnotowywane są w dokumentacji ucznia/wychowanka.
9. Uczeń/wychowanek obowiązkowo uczestniczy w indywidualnej terapii psychologiczno-pedagogicznej mającej na celu zmianę jego postawy i zachowania wobec drugiego człowieka.
10. W sytuacji powtarzającego się niewłaściwego zachowania ucznia/wychowanka – dyrektor Ośrodka, na wniosek zespołu nauczycieli/wychowawców i specjalistów – wnosi do sądu o wszczęcie postępowania w przedmiocie demoralizacji lub zastosowanie środka wychowawczego wobec ucznia/wychowanka.

XVI. Procedura postępowania z uczniami/wychowankami zgłaszającymi tendencje samobójcze na terenie Ośrodka.

Człowiek z tendencjami samobójczymi zazwyczaj znajduje się w nastroju depresyjnym, z trudem i niechętnie mówi o swoich problemach, zwłaszcza o tendencjach samobójczych. Z uwagi na powyższe należy:

1. Odizolować takiego ucznia/wychowanka od pozostałych uczniów/wychowanków.
2. Przekazać ucznia/wychowanka do dyspozycji psychologa lub pedagoga.
3. W sytuacji nieobecności psychologa lub pedagoga, w kontakcie bezpośrednim, nauczyciel/wychowawca przeprowadza wstępną diagnozę stanu psychicznego ucznia/wychowanka.
4. W celu postawienia diagnozy – sytuacja z udziałem specjalisty lub nauczyciela/wychowawcy - należy ucznia/wychowanka wypytać o to, jaką postać przybierały jego myśli:

- czy były to tylko fantazje samobójcze, rozmyślania w rodzaju: „najlepiej by było, abym już nie żył”

- czy też uczeń/wychowanek planował bądź nawet podejmował konkretne działania w tym kierunku

Trzeba dowiedzieć się, jak daleko były zaawansowane te plany i czynności, i czy uczeń/wychowanek podejmował takie próby już wcześniej, a jeśli tak, to w jakich okolicznościach. Powyższe jest niezbędne, aby ocenić stopień ryzyka popełnienia samobójstwa.

5. W przypadku, gdy stopień ryzyka popełnienia samobójstwa jest wysoki, nauczyciel/wychowawca powiadamia o sytuacji pogotowie ratunkowe.

6. Uczeń/wychowanek - niezależnie od ostatecznej decyzji psychologa, pedagoga lub nauczyciela/wychowawcy - jest cały czas pod opieką osoby dorosłej.

7. W przypadku, gdy tendencje samobójcze przekształcają się w próby autoagresywne, uczniowi/wychowankowi towarzyszy co najmniej dwóch pracowników pedagogicznych.

8. O zdarzeniu należy bezwzględnie powiadomić dyrektora Ośrodka.

9. W czasie, gdy nauczyciel/wychowawca zaangażowany jest w opiekę nad uczniem/wychowankiem, to inny, wskazany przez niego nauczyciel/wychowawca sprawuje opiekę nad pozostałymi uczniami/wychowankami.

10. W przypadku, gdy nie jest niezbędna wizyta pogotowia ratunkowego lub hospitalizacja ucznia/wychowanka, pozostaje on pod bezpośrednią opieką specjalisty lub nauczyciela/wychowawcy.

11. O zdarzeniu oraz podjętych działaniach należy, w trybie natychmiastowym, poinformować rodziców/opiekunów prawnych ucznia/wychowanka, a w przypadku jego hospitalizacji, przekazać im telefony kontaktowe z oddziałem szpitalnym, na którym został umieszczony.

12. Ze zdarzenia sporządzamy notatkę, którą przekazujemy dyrektorowi Ośrodka.

13. Fakt ten nauczyciel/wychowawca odnotowuje w dokumentacji ucznia/wychowanka.

XVII. Procedury w odniesieniu do substancji psychoaktywnych. Wnoszenie i rozpowszechnianie substancji na terenie Ośrodka.

1. Po stwierdzeniu faktu wnoszenia przez ucznia/wychowanka substancji psychoaktywnych należy skonfiskować je, a ucznia/wychowanka odizolować od pozostałej młodzieży.

2. Nauczyciel/wychowawca powiadamia o sytuacji pedagoga, psychologa i dyrektora Ośrodka oraz rodziców/opiekunów prawnych. Z uczniem/wychowankiem wnoszącym substancję psychoaktywną zostaje przeprowadzona rozmowa wychowawcza.

3. Pedagog informuje i wzywa policję.

4. Osoba, która stwierdziła fakt wnoszenia substancji psychoaktywnych na teren Ośrodka, sporządza notatkę służbową oraz podejmuje dalsze działania, adekwatne do zdarzenia.

5. Psycholog/pedagog wysyła informację do sądu.

6. Wyciągnięte zostają wobec sprawców konsekwencje regulaminowe.

7. Rodzice/opiekunowie prawni informowani są o konsekwencjach wynikających z wniesienia przez ucznia/wychowanka substancji na teren MOS nr 4.

8. W sytuacjach szczególnych, kiedy skala problemu jest większa (dotyczy kilku wychowanków), dyrektor Ośrodka w celu zapewnienia ochrony i poczucia bezpieczeństwa pozostałym wychowankom przebywającym w placówce, decyduje o:

- bezterminowym urlopowaniu sprawców czynu celem podjęcia przez nich leczenia odwykowego lub,
- bezterminowym urlopowaniu sprawców czynu w celu tymczasowego umieszczenia ich – decyzją sądu - w ośrodku wychowawczym na czas wyjaśnienia sprawy lub,
- bezterminowym urlopowaniu sprawców czynu w celu zmiany miejsca nauki i pobytu (duża skala problemu uniemożliwia kontynuację nauki i pobyt w Ośrodku sprawcom czynu).

Do czasu ustabilizowania sytuacji szkolnej i prawnej, nieobecność w szkole sprawców czynu, traktujemy jako nieobecność usprawiedliwioną.

Uczeń/wychowanek pod wpływem substancji psychoaktywnych lub po spożyciu alkoholu na terenie Ośrodka.

1. Nauczyciel/wychowawca powiadamia pedagoga/psychologa i dyrektora Ośrodka o podejrzeniu pojawienia się w Ośrodku ucznia/wychowanka pod wpływem środków aktywnych/alkoholu.

2. Uczeń/wychowanek zostaje odizolowany od pozostałych uczniów/wychowanków; jest pod opieką specjalisty lub nauczyciela/wychowawcy.

3. Specjalista lub nauczyciel/wychowawca sprawdzają stan przytomności ucznia/wychowanka, kontakt słowny, wykonują badanie alkomatem bądź narkotestem; w przypadku stwierdzenia niepokojących objawów - wzywają pogotowie ratunkowe celem zbadania stanu trzeźwości lub odurzenia.

4. Jeśli uczeń/wychowanek jest agresywny, zagraża bezpieczeństwu innych osób bądź wymaga przewiezienia do izby wytrzeźwień lub na toksykologię, nauczyciel niezwłocznie powiadamia dyrektora Ośrodka, a za zgodą dyrektora Ośrodka, policję.

5. Lekarz pogotowia decyduje o ewentualnym przewiezieniu ucznia/wychowanka na detoks lub do izby wytrzeźwień.

6. Jeśli to możliwe, nauczyciel/wychowawca przeprowadza rozmowę wyjaśniającą z uczniem/wychowankiem na temat okoliczności zdarzenia.

7. O zaistniałym zdarzeniu nauczyciel/wychowawca informuje rodziców/opiekunów prawnych ucznia/wychowanka.

8. Jeśli powtarzają się sytuacje, kiedy uczeń/wychowanek znajduje się pod wpływem alkoholu lub narkotyków na terenie Ośrodka, wówczas pedagog powiadamia policję i sąd. Spożywanie alkoholu na terenie placówki oświatowej przez ucznia/wychowanka, który ukończył 17 lat, stanowi wykroczenie. W takiej sytuacji dalszy tok postępowania leży w kompetencji policji.

9. Nauczyciel/wychowawca, który rozpoczął czynności proceduralne, sporządza notatkę ze zdarzenia, przekazuje ją dyrektorowi lub wicedyrektorowi Ośrodka. Fakt odnotowuje w dokumentacji ucznia/wychowanka.
10. Nauczyciel/wychowawca przeprowadza rozmowę wyjaśniającą z uczniem/wychowankiem po ustaniu objawów spożycia alkoholu bądź odurzenia środkami psychoaktywnymi celem ustalenia ewentualnych przyczyn zaistniałego zdarzenia.
11. Nauczyciel/wychowawca zaprasza rodziców/opiekunów prawnych ucznia/wychowanka celem przeprowadzenia wspólnej rozmowy z uczniem/wychowankiem w obecności psychologa, pedagoga; analiza przyczyn zdarzenia, ustalenie form pomocy, ostrzeżenie przed konsekwencjami podobnych zachowań. Odnotowanie faktu spotkania oraz zaplanowanych wobec ucznia oddziaływań wychowawczo-terapeutycznych w dokumentacji ucznia/wychowanka.
12. Uczeń/wychowanek podlega karze regulaminowej.
13. Sytuacja taka zobowiązuje nauczycieli/wychowawców do przeprowadzenia zajęć z profilaktyki uzależnień.
14. W przypadku, gdy zachowanie ucznia/wychowanka nosi znamiona postępującej demoralizacji; nie wykazuje on skruchy ani woli zmiany swojego zachowania; dotychczasowe oddziaływania wychowawczo-terapeutyczne wyczerpały możliwości ośrodka – dyrektor Ośrodka na wniosek zespołu nauczycieli/wychowawców i specjalistów, wnosi do sądu o wszczęcie postępowania w przedmiocie demoralizacji lub zastosowanie środka wychowawczego wobec ucznia/wychowanka. O decyzji nauczyciel/wychowawca powiadamia opiekunów prawnych ucznia/wychowanka.

Odbiór substancji psychoaktywnych lub alkoholu na terenie Ośrodka.

1. Nauczyciel/wychowawca, w obecności innej osoby (np. drugiego nauczyciela, pedagoga, psychologa, dyrektora), żąda od ucznia/wychowanka przekazania substancji psychoaktywnych lub alkoholu. Uczeń/wychowanek ma obowiązek pokazać zawartość torby, szafki oraz kieszeni, ewentualnie przedmiotów budzących podejrzenie.
2. Nauczyciel/wychowawca powiadamia dyrektora Ośrodka.
3. Specjalista informuje rodziców/opiekunów prawnych.
4. Nauczyciel/wychowawca przekazuje zabezpieczoną substancję policji (jeżeli to nie jest alkohol).
5. Dyrektor Ośrodka wzywa policję w przypadku, gdy uczeń/wychowanek utrudnia kontrolę torby szkolnej, szafki i odzieży.
6. Wobec ucznia/wychowanka wyciągnięte są konsekwencje regulaminowe, nauczyciel/wychowawca sporządza notatkę służbową ze zdarzenia; pedagog informuje sąd. Alkohol ulega przypadkowi tzn. wyrzuceniu do odpadów komunalnych. Nie można go utylizować w umywalkach, zlewach i toaletach.

W przypadku odmowy współpracy przez rodziców/opiekunów prawnych ucznia/wychowanka:

1. Pedagog/psycholog pisemnie powiadamia o zaistniałej sytuacji sąd lub policję.
2. Powiadomione instytucje wdrażają obowiązujące procedury postępowania.
3. Ośrodek współpracuje z instytucjami w zakresie pomocy i wsparcia ucznia/wychowanka.
4. Placówka udziela informacji i przekazuje dotychczasowe sposoby postępowania z uczniem/wychowankiem szczegółowo uwzględniając postawę rodziny.

XVIII. Procedura postępowania na wypadek wystąpienia przypadków rozpowszechniania pornografii przez ucznia/wychowanka na terenie Ośrodka.

1. W przypadku otrzymania przez nauczyciela/wychowawcę lub inną osobę pracującą w Ośrodku informacji o rozpowszechnianiu przez ucznia/wychowanka pornografii w Internecie lub Ośrodku, pracownik bezzwłocznie powiadamia dyrektora Ośrodka oraz administratora sieci o zaistniałym zdarzeniu.
2. W przypadku, gdy uczeń/wychowanek przekazuje informację o osobach, które pokazywały materiały pornograficzne, zapewnia się mu anonimowość w celu uniknięcia ewentualnych konsekwencji związanych z przemocą skierowaną wobec tego ucznia/wychowanka ze strony sprawców zdarzenia.
3. Dyrektor Ośrodka przekazuje pracownikom placówki informację o stwierdzonym zagrożeniu bez wskazywania konkretnego ucznia/wychowanka.
4. Nauczyciele/wychowawcy i pedagog/psycholog podejmują działania profilaktyczne wśród uczniów/wychowanków w celu omówienia zagrożeń, jakie niesie za sobą upublicznianie materiałów o charakterze pornograficznym oraz wskazują możliwe konsekwencje tego typu działań.
5. Dyrektor Ośrodka wzywa do placówki rodziców/opiekunów prawnych ucznia/wychowanka, który rozpowszechniał materiały pornograficzne.
6. Nauczyciel/wychowawca lub pedagog/psycholog przeprowadzają rozmowy z rodzicami/opiekunami prawnymi ucznia/sprawcy na temat zdarzenia.
7. W sytuacji powtarzających się - ze strony ucznia/wychowanka - działań mających na celu dalsze rozpowszechnianie materiałów pornograficznych na terenie placówki, dyrektor Ośrodka powiadamia policję.

XIX. Procedura wykorzystania seksualnego ucznia/wychowanka na terenie Ośrodka.

Pracownik Ośrodka po otrzymaniu informacji lub w przypadku podejrzenia, iż doszło do wykorzystania seksualnego ucznia/wychowanka, jest zobowiązany do:

1. Poinformowania dyrektora Ośrodka, który podejmuje decyzję o zawiadomieniu policji.
2. Poinformowania rodzica/opiekuna prawnego ucznia/wychowanka o podejrzeniu wykorzystania seksualnego.
3. Stworzenia notatki służbowej z okoliczności zdarzenia.

4. Rozmowy z psychologiem w celu podjęcia działań terapeutyczno-wychowawczych.
5. Dalsze działania wobec sprawcy czynu w gestii policji.

XX. Procedura postępowania w przypadku wystąpienia prostytucji na terenie Ośrodka.

1. W przypadku otrzymania informacji o sytuacji, w której uczeń/wychowanek był świadkiem czynności noszących znamiona prostytucji, pracownik powiadamia o zaistniałym wydarzeniu dyrektora Ośrodka.
2. W przypadku stwierdzenia przez pracownika/nauczyciela, że uczeń/wychowanek świadomie dopuszczał się czynności, które mogłyby być uznane za prostytuowanie się, nauczyciel/wychowawca wzywa do szkoły rodziców/opiekunów prawnych ucznia/wychowanka.
3. Nauczyciel/wychowawca przeprowadza rozmowy z rodzicami/opiekunami prawnymi oraz z uczniem/wychowankiem w ich obecności; w przypadku potwierdzenia informacji zobowiązuje ucznia/wychowanka do zaniechania negatywnego postępowania, zaś rodziców/opiekunów prawnych – bezwzględnie do szczególnego nadzoru nad jego zachowaniem.
4. Jeżeli rodzice/opiekunowie prawni ucznia/wychowanka odmawiają współpracy lub nie stawiają się do szkoły, a nadal z wiarygodnych źródeł napływają informacje o przejawach demoralizacji ich dziecka, dyrektor Ośrodka pisemnie powiadamia o zaistniałej sytuacji sąd lub policję.
5. W sytuacji, gdy Ośrodek wykorzystał wszystkie dostępne środki oddziaływań wychowawczo-profilaktycznych (rozmowa z rodzicami/opiekunami prawnymi, ostrzeżenia ucznia/wychowanka, spotkania z pedagogiem, psychologiem, itp.), a ich zastosowanie nie przynosi oczekiwanych rezultatów, dyrektor Ośrodka powiadamia sąd lub policję (dalszy tok postępowania leży w kompetencji tych instytucji).
6. Ustalenie przez dyrektora Ośrodka, w porozumieniu z rodzicami/opiekunami prawnymi dalszych działań z udziałem psychologa w celu zapewnienia opieki uczniowi/wychowankowi, który świadomie dopuścił się czynności, które mogłyby być uznane za prostytuowanie się.

XXI. Procedura postępowania w przypadku wystąpienia zjawiska pedofilii i molestowania na terenie Ośrodka.

1. Bezzwłoczne podjęcie działań mających na celu powstrzymanie tego zjawiska.
2. Po stwierdzeniu przez nauczyciela/wychowawcę lub innych pracowników zagrożenia, należy powiadomić dyrektora Ośrodka oraz pedagoga/psychologa.
3. W przypadku potwierdzenia informacji o pojawianiu się osób obcych, zaczepiających uczniów/wychowanków, bezzwłoczne powiadomienie przez pedagoga policji.
4. Przekazanie przez dyrektora Ośrodka wszystkim pracownikom informacji o stwierdzonym zagrożeniu.

5. Podjęcie przez nauczycieli/wychowawców oraz pedagoga/psychologa działań profilaktycznych skierowanych do uczniów/wychowanków w celu omówienia potencjalnego zagrożenia oraz wskazania możliwych form przekazywania pracownikom Ośrodka informacji o osobach, które mogą stwarzać zagrożenie.
6. W przypadku stwierdzenia, że uczeń/wychowanek był molestowany, bezzwłoczne powiadomienie rodziców/opiekunów prawnych ucznia/wychowanka oraz policji w celu przeprowadzenia czynności sprawdzających, które umożliwią ustalenie sprawcy.
7. Wezwanie do szkoły przez dyrektora Ośrodka rodziców/opiekunów prawnych ucznia/wychowanka.
8. Przeprowadzenie przez pedagoga/psychologa indywidualnej rozmowy z uczniem /wychowankiem – omówienie w obecności rodziców/opiekunów prawnych przyczyn i okoliczności zdarzenia.
9. Ustalenie przez dyrektora, w porozumieniu z rodzicami/opiekunami prawnymi ucznia/wychowanka oraz pedagogiem/psychologiem, dalszych działań mających na celu zapewnienie uczniowi właściwej opieki.

XXII. Procedura postępowania w przypadku uczennicy/wychowanki w ciąży.

1. W przypadku, gdy nauczyciel/wychowawca uzyska informację o ciąży uczennicy/wychowanki, powiadamia o tym fakcie dyrektora Ośrodka, pedagoga/psychologa.
2. Pedagog/psycholog przeprowadza rozmowę indywidualną z uczennicą/wychowanką.
3. Nauczyciel/wychowawca i/lub pedagog/psycholog wzywają do Ośrodka rodzica/opiekuna prawnego i przeprowadzają z nim rozmowę dotyczącą zaistniałej sytuacji.
4. W trakcie rozmowy rodzice/opiekunowie prawni zostają powiadomieni o możliwości udzielenia pomocy uczennicy/wychowance. Uczennica/wychowanka może korzystać z następujących form pomocy: dostosowania wymagań edukacyjnych do możliwości psychofizycznych i sytuacji pozaszkolnej uczennicy/wychowanki, indywidualnych konsultacji przedmiotowych, indywidualizacji toku nauczania i oceniania wiadomości, dodatkowych egzaminów klasyfikacyjnych bądź poprawkowych w terminie dogodnym dla uczennicy/wychowanki - nie później niż do 6 miesięcy od pierwszego ustalonego terminu.
5. Wobec uczennicy/wychowanki w ciąży zespół nauczycieli/wychowawców i specjalistów, w porozumieniu z rodzicami/opiekunami prawnymi, przygotowuje program pomocy i decyduje o dalszym pobycie uczennicy/wychowanki na terenie grup wychowawczych i dalszej ścieżce edukacyjnej.
6. Pedagog/psycholog przygotowuje plan wsparcia psychologicznego uczennicy/wychowanki do wspólnej realizacji z jej rodzicami/opiekunami prawnymi i nauczycielami przedmiotowymi.
7. W razie potrzeby Ośrodek podejmuje kroki w celu wsparcia materialnego.
8. Wybór odpowiedniej formy wsparcia uzależniony jest ściśle od indywidualnej sytuacji uczennicy/wychowanki.

9. Nauczyciel/wychowawca, który sprawuje opiekę indywidualną nad ciężarną uczennicą/wychowanką, powinien:

- zdiagnozować możliwości edukacyjne uczennicy/wychowanki oraz jej motywację (najlepiej podczas rozmowy z podopieczną)
- w miarę możliwości zindywidualizować dla niej zadania przedmiotowe
- informować na bieżąco uczennicę/wychowankę oraz jej rodziców/opiekunów prawnych o postępach, trudnościach, szansach na zaliczenie roku szkolnego.

10. W przypadku, gdy ciężarna uczennica/wychowanka nie jest osobą pełnoletnią, pedagog powiadamia o zaistniałej sytuacji sąd lub policję, wcześniej informując o tym fakcie rodziców/opiekunów prawnych nieletniej.

XXIII. Procedura postępowania w sytuacji wystąpienia niepokojących zachowań seksualnych uczniów/wychowanków na terenie Ośrodka.

1. Nauczyciel/wychowawca, pedagog/psycholog lub inny pracownik Ośrodka w chwili, kiedy zauważy niepokojące zachowania seksualne uczniów/wychowanków w Ośrodku, natychmiast podejmuje interwencję, której celem jest zaprzestanie w/w zachowań ze strony ucznia/wychowanka bądź uczniów.

2. Gdy uczeń/wychowanek przekazuje nauczycielowi/wychowawcy informację o niepokojących zachowaniach seksualnych innego ucznia/wychowanka, konieczne jest zapewnienie mu anonimowości w celu uniknięcia ewentualnej przemocy/odwetu.

2. Nauczyciel/wychowawca lub pedagog/psycholog przeprowadzają rozmowę z uczniem/sprawcą zachowań seksualnych oraz informują o zaistniałym zdarzeniu rodziców/opiekunów prawnych ucznia/wychowanka

3. Rodzice/opiekunowie prawni zobowiązani są przez nauczyciela/wychowawcę lub pedagoga/psychologa do szczególnego nadzoru nad dzieckiem oraz ustalenia z nimi dalszego postępowania. W przypadku, gdy rozmowa z uczniem/wychowankiem okazuje się niewystarczająca do zmiany jego zachowania.

4. W sytuacji, kiedy rodzice/opiekunowie prawni odmawiają współpracy lub nie reagują na wezwanie do pojawienia się w Ośrodku, a Ośrodek wykorzystał dostępne metody oddziaływań i zachowanie ucznia/wychowanka nie zmienia się, dyrektor Ośrodka pisemnie powiadamia sąd i policję.

XXIV. Procedura postępowania w razie wypadku ucznia/wychowanka poza terenem Ośrodka.

1. Nauczyciel/wychowawca lub pracownik ośrodka, który powziął wiadomość o wypadku ucznia/wychowanka zapewnia opiekę poszkodowanemu, udziela pierwszej pomocy. Jeżeli istnieje taka potrzeba, podejmuje decyzję o wezwaniu służb ratunkowych, dzwoniąc na nr 112.

2. Nauczyciel/wychowawca lub pracownik powiadamiają telefonicznie dyrektora Ośrodka oraz rodziców/opiekunów prawnych ucznia/wychowanka o zaistniałej sytuacji.

3. Jeżeli wypadek ma miejsce podczas wycieczki/spaceru/wyjścia poza teren Ośrodka – wszystkie stosowne decyzje podejmuje kierownik wycieczki, który jest odpowiedzialny za bezpieczeństwo uczniów/wychowanków.

4. Z zajścia zostaje sporządzona notatka i opis zdarzenia.

XXV. Procedura postępowania w przypadku samowolnego opuszczenia Ośrodka przez ucznia/wychowanka.

1. Z chwilą stwierdzenia samowolnego opuszczenia Ośrodka, nauczyciel/wychowawca powiadamia psychologa/pedagoga, a jeśli do zajścia dochodzi poza godzinami pracy specjalistów, powiadamia policję.

2. Nauczyciel/wychowawca powiadamia rodziców/opiekunów prawnych ucznia/wychowanka.

3. Nauczyciel/wychowawca odnotowuje rozmowę lub jej brak w zeszycie raportów.

4. Nauczyciel/wychowawca w następnej kolejności powiadamia dyrektora Ośrodka.

5. Nauczyciel/wychowawca sprawdza pokój ucznia/wychowanka oraz zbiera informacje od grupy o zaistniałej sytuacji.

6. Nauczyciel/wychowawca umieszcza informację o zaistniałej sytuacji w zeszycie raportów ze szczególnym uwzględnieniem daty, godziny, okoliczności, sposobu oddalenia się ucznia/wychowanka.

XXVI. Procedura postępowania w przypadku odwiedzin wychowanka przez rodzinę/opiekunów prawnych

1. Prawo do odwiedzin mają rodzice, opiekunowie prawni, rodzeństwo oraz członkowie najbliższej rodziny. Odwiedzać wychowanka mogą tylko osoby podane przez rodziców/opiekunów prawnych w godzinach od 10.00 do 18.00 w dni wolne od nauki szkolnej.

2. Odwiedziny w innych godzinach są możliwe tylko za zgodą dyrektora Ośrodka.

3. Osoba odwiedzająca może przebywać w miejscu wyznaczonym przez nauczyciela wychowawcę.

4. Osoba odwiedzająca zobowiązana jest do wylegitymowania się, a także do przestrzegania i stosowania się do regulaminów i zasad panujących w Ośrodku.

5. Odwiedzającemu może zostać odmówione prawo odwiedzin w przypadku, gdy nauczyciel wychowawca pełniący dyżur ma podejrzenie, iż pozostaje on pod wpływem alkoholu lub innych środków odurzających, gdy jego obecność wpływa niekorzystnie na proces socjalizacji wychowanka oraz w przypadku, gdy wychowanek odmawia spotkania z odwiedzającym.

6. Nauczyciel wychowawca powinien nadzorować przebieg odwiedzin.

7. Wyjście z wychowankiem poza teren Ośrodka jest możliwe jedynie po wcześniejszym uzgodnieniu z koordynatorem zespołu lub dyrektorem Ośrodka i napisaniu przez rodzica/opiekuna prawnego oświadczenia o czasowym przejęciu opieki nad wychowankiem. W oświadczeniu zawarta jest data, godzina wyjścia i godzina planowanego powrotu, nr dowodu

osobistego lub innego dowodu tożsamości wraz z własnoręcznym podpisem oraz w miarę możliwości z numerem telefonu kontaktowego.

XXVII. Procedury na wypadek stwierdzenia podejrzenia zakażenia epidemiologicznego na terenie Ośrodka.

1. Do Ośrodka mogą przychodzić jedynie osoby bez objawów chorobowych sugerujących zarażenie się wirusem.
2. Przy wejściu do Ośrodka są dostępne następujące informacje:
 - dotycząca objawów zarażenia oraz sposobów zapobiegania zakażeniu
 - zawierająca nazwę, adres oraz numer telefonu do najbliższej stacji sanitarno-epidemiologicznej
 - zawierająca adres oraz numer telefonu najbliższego oddziału zakaźnego
 - zawierająca numery telefonów do służb medycznych
 - zawierająca numer infolinii NFZ w sprawie zakażenia epidemiologicznego
3. Płyn do dezynfekcji rąk jest dostępny przy wejściu do każdego budynku (dozowniki), w toaletach oraz przed wejściem do sal.
4. W pomieszczeniach higieniczno-sanitarnych znajdują się instrukcje z zasadami prawidłowego mycia rąk, a przy dozownikach z płynem – instrukcje na temat prawidłowej ich dezynfekcji.
5. Na terenie Ośrodka jest wyznaczone i przygotowane pomieszczenie (wyposażone m.in. w środki ochrony osobistej i płyn dezynfekujący), przeznaczone na odizolowanie osoby, która przejawia niepokojące objawy chorobowe.
6. Uczeń/wychowanek, który przejawia niepokojące objawy choroby, jest niezwłocznie odizolowany przez nauczyciela/wychowawcę zaopatrzonego w środki ochrony osobistej, w wyznaczonym miejscu (gabinet pielęgniarki lub izolatka).
7. Nauczyciel/wychowawca pozostaje z uczniem/wychowankiem, utrzymując m.in. 2 m odległości.
8. Nauczyciel/wychowawca zawiadamia dyrektora Ośrodka o zaistniałej sytuacji.
9. Dyrektor Ośrodka lub pracownik wskazany przez niego bezzwłocznie zawiadamia rodziców o zaistniałej sytuacji.
10. Dyrektor Ośrodka zawiadamia stację sanitarno–epidemiologiczną, w razie złego stanu dziecka, dzwoni na pogotowie ratunkowe.
11. Nauczyciel/wychowawca, który przejawia niepokojące objawy choroby, zgłasza fakt dyrektorowi Ośrodka i bezzwłocznie udaje się do wyznaczonego pomieszczenia.
12. Dyrektor Ośrodka niezwłocznie zawiadamia odpowiednie służby, które podejmują dalsze kroki bezpieczeństwa.

XXVIII. Procedura postępowania w sytuacji występowania cyberprzemocy na terenie Ośrodka.

1. Nauczyciel/wychowawca lub inny pracownik Ośrodka przyjmuje zgłoszenie o występowaniu cyberprzemocy i ustala jego okoliczności. Sprawca może zostać ujawniony przez ofiarę, świadka (np. innego ucznia, nauczyciela, rodzica) lub osobę bliską ofierze (np. rodzice/opiekunowie prawni, rodzeństwo, przyjaciele). W każdym przypadku należy wysłuchać osoby zgłaszającej i okazać jej wsparcie; należy podziękować jej za zaufanie i zgłoszenie tej sprawy. Nauczyciel/wychowawca powiadamia o zaistniałej sytuacji dyrektora Ośrodka, pedagoga/psychologa.
2. Jeśli zgłaszającym jest ofiara cyberprzemocy, m.in. hejtu - podejmując działania, przede wszystkim, należy okazać wsparcie, z zachowaniem jej podmiotowości i poszanowaniem jej uczuć. Trzeba potwierdzić, że ujawnienie przemocy jest zawsze dobrą decyzją. Taką rozmowę należy przeprowadzić w miejscu bezpiecznym, zapewniającym ofierze intymność. Nie należy podejmować kroków, które mogłyby prowadzić do powtórnej wiktyimizacji czy wzbudzić podejrzenia sprawcy.
3. Jeśli osobą zgłaszającą nie jest ofiara, najpierw warto poprosić o opis sytuacji, także z zachowaniem podmiotowości i poszanowaniem uczuć osoby zgłaszającej (np. jej strachu przed posądzeniem o donosicielstwo, obawy o własne bezpieczeństwo).
4. W każdej sytuacji, w trakcie ustalania okoliczności, trzeba określić charakter zdarzenia (rozmiar i rangę szkody, jednorazowość/powtarzalność). Realizując procedurę, należy unikać działań, które mogłyby wtórnie stygmatyzować ofiarę lub sprawcę, np.: wywoływanie uczniów/wychowanków z lekcji, konfrontowanie ofiary i sprawcy, niewspółmierna kara, wytykanie palcami itd. Trzeba dokonać oceny, czy zdarzenie wyczerpuje znamiona cyberprzemocy, czy jest np. niezbyt udanym żartem (wtedy trzeba podjąć działania profilaktyczne mające na celu niedopuszczenie do eskalacji tego typu zachowań).
5. Należy zabezpieczyć wszystkie dowody związane z aktem cyberprzemocy (np. zrobić kopię materiałów, zanotować datę i czas otrzymania materiałów, dane nadawcy, adresy stron www, historię połączeń itd.). W trakcie zbierania materiałów trzeba zadbać o bezpieczeństwo osób zaangażowanych w problem.
6. Identyfikacja sprawcy(-ów) często jest możliwa dzięki zebranym materiałom – wynikiem rozmów z osobą zgłaszającą, z ofiarą – oraz analizie zebranych materiałów. Ofiara często domyśla się, kto stosuje wobec niej cyberprzemoc.
7. Jeśli ustalenie sprawcy wydaje się niemożliwe, a w ocenie nauczycieli/wychowawców jest konieczne, należy skontaktować się z policją. W przypadku rozpowszechniania nagich zdjęć i treści pornograficznych z udziałem osoby, która nie ukończyła 18 roku życia, bezwzględnie i natychmiastowo należy zgłosić ten fakt na policję.
8. Gdy sprawca cyberprzemocy jest znany i jest on uczniem/wychowankiem Ośrodka, pedagog/psycholog powinien przeprowadzić z nim rozmowę o jego zachowaniu. Rozmowa taka ma służyć ustaleniu okoliczności zdarzenia, jego wspólnej analizie (w tym np. przyjrzeniu się przyczynom), a także próbie rozwiązania sytuacji konfliktowej (w tym sposobów zadośćuczynienia ofiarom cyberprzemocy).

9. W sytuacji, gdy sprawca jest nieznany, podstawowe działanie polega na przerwaniu aktu cyberprzemocy (zawiadomieniu administratora serwisu w celu usunięcia materiału po wcześniejszym zabezpieczeniu dowodów), zapewnieniu pomocy psychologiczno-pedagogicznej poszkodowanemu oraz wsparciu rodziców poszkodowanego ucznia/wychowanka i ewentualnym zgłoszeniu sprawy policji.

10. Taka sytuacja zobowiązuje nauczycieli/wychowawców do przeprowadzenia zajęć dotyczących skutków i zagrożeń będących następstwem stosowania cyberprzemocy, hejtu.

O zagrożeniach należy bezzwłocznie poinformować odpowiednie służby:

Policja 997

Straż Pożarna 998

Pogotowie Ratunkowe 999

Europejski Telefon Alarmowy obowiązującym na terenie całej Unii Europejskiej 112

Pogotowie Energetyczne 991

Pogotowie Gazowe 992

Pogotowie Ciepłownicze 993

Pogotowie Wodno-Kanalizacyjne 994

Wojewódzkie Centrum Zarządzania Kryzysowego 987

Infolinia Policji (połączenie bezpłatne) 800 120 226.